

[Holger Kristiansen.]

være Reklame eller gør Flaget til et Skilt, maa da naturligt forsvinde.

At Splitflaget benyttes af saadanne Institutioner, som har Karakter af Statsinstitutioner, kan der intet indvendes imod; men under de nuværende Forhold er Splitflaget ganske misbrugt, idet adskillige Institutioner, Sammenslutninger, Korporationer o. s. v. benytter Splitflag, uden at de er Statsinstitutioner. At det kgl. Døvstummeinstitut i Fredericia og Assens Amtstue og Sorø Akademi kan benytte Splitflaget, kan man vel nok forstaa og anerkende; men naar man naar dertil, at Skipperforeningen og Flagmagerlavet og Carlsberg Bryggerierne og Marienlyst Badeetablisement bruger Splitflag, saa er vi kommet til et Punkt, hvor det er nødvendigt enten at give Adgang til frit at vise Splitflaget eller træffe en forstandig Begrænsning, og Forslaget søger altsaa at fastlægge en Regel, som jeg i det store og hele kan tiltræde.

I øvrigt skal jeg kun sige, at i Modsætning til de ærede Medlemmer Hr. Vanggaard og Hr. Ole Bjørn Kraft har jeg, og jeg kan tilføje mit Parti, ikke Betæneligheder ved Bestemmelsen i § 6 d, hvorefter der kan meddeles kommunale Enheder Ret til at vise særlige Flag, dog ikke udenfor Riget. Men er der Betæneligheder her, er de jo af den Art, som rettere bør drøftes i Udvalget.

Endelig vil jeg gerne tilføje, at jeg ikke mindst kan tiltræde den større Frihed, der søges indført for fremmede Stater, til at vise Flaget her i Landet Side om Side med Dannebrog.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger anbefale Forslaget til en velvillig Behandling.

Statsministeren (Stauning): Jeg takker de ærede Ordførere for den særdeles velvillige Behandling af denne Sag, der har en Karakter, som adskiller den fra adskilligt andet, vi beskæftiger os med. Jeg anser det ligesom de ærede Ordførere for formaalstjenligt, at Forhandlingerne om Lovforslagets Enkeltheder føres i et Udvalg, og jeg skal derfor heller ikke i større Udstrækning beskæftige mig med de Enkeltheder, der har været nævnt her. Jeg vil blot sige, at jeg forstaaer vel, at man mener, at der tiltrænges videregaaende Overvejelser angaaende de nye Bestemmelser, der er indført i § 6 angaaende lokale Flag. Jeg kan godt forstaa, at der kan være Betæneligheder, og at man i alt Fald ønsker at overveje nærmere, om den foreslaaede Form eller om nogen Form i det hele kan være tilfredsstillende.

Paa den anden Side vil jeg gerne i Anledning af en Bemærkning af det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft sige, at det er jo ikke den nuværende Regering, der i og for sig har næret noget Ønske om at faa denne Sag løst. Det var den forrige Regering, der nedsatte Kommissionen, fordi man formentlig har følt Trang til at faa nye Bestemmelser i dette Forhold. Og jeg har da ment, at det var rigtigt, da Kommissionen var nedsat, at forelægge det Lovforslag, som dens Flertal havde samlet sig om. Men som jeg sagde ved Forelæggelsen, er der den friest mulige Forhandling i Udvalget angaaende alle Enkeltheder.

Jeg vil dog antage, at det skal lykkes at naa til en tilfredsstillende Overensstemmelse angaaende denne Sag, der, som jeg begyndte med at sige, har en noget anden Karakter end de almindelige Stridsspørgsmaal, hvormed vi maa beskæftige os her i Rigsdagen. Jeg tilsiger min Medvirken til den Forhandling i Udvalget, der maatte anses for paakrævet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Simonsen (Aarhus): Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af Lov Nr. 70 af 27. Marts 1929 om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2517; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 41).

Sagen sattes til Forhandling.

Hans Nielsen: Jeg tror, det vilde være ganske uforsvarligt, om jeg spildte det høje Tings Tid med nogen længere Tale om denne Sag. Det foreliggende Lovforslag gaar jo ud paa at ophæve den saakaldte Tugthuslov, en Lov, der er en Levning fra den Rædselsperiode, vi havde under Ministeriet